

TELŠIŲ Žemaitės dramos teatras šiemet vėl pakvietė žiūrovus atrasti teatrą, o radus – ieškoti naujų jo formų

Telšių Žemaitės dramos teatre jau yra įsitvirtinę trys teatrų festivaliai: vienais metais vyksta Vaikų ir jaunimo teatrų festivalis „Teatras – tautos sparnai!“ (festivalio kuratorė, organizatorė – režisierė Laimutė Pocevičienė), kitais – teatrų festivalis „TEATRAdimai“ (kuratorius, organizatorius – režisierius Donatas Žilinskas) ir kasmet rengiamas

profesionalaus šokio festivalis „Šokas“ (kuratorė, organizatorė – choreografė Ina Levickienė).

Šiemet į Žemaitijos sostinėje rugsėjo–spalio mėnesiais surengtą teatrų festivalį „TEATRAdimai 2024“, kurio žiūrovai, kaip ir ankstesniais metais, buvo raginami atrasti teatrą, o radus – ieškoti naujų jo formų, buvo pakviesta vienuolika profesionalių ir mėgėjų teatrų iš Lietuvos, Latvijos bei ukrainiečių aktorių trupė „Nezaziemleni“ iš Naisių vasaros teatro (Šiaulių r.), į programą įtraukta keturiolika spektaklių. Joje – net penkių spektaklių premjeros: Telšių Žemaitės dramos teatro drama „Medėja“, sukurta pagal kartvelų mitus, Euripido pjesę ir šiuolaikines interpretacijas (rež. Badri Tserediani), spektaklis vaikams „Antuanas Ferdinandas“ (rež. Donatas Žilinskas) ir taip pat vaikams skirta situacijų komedija „Svečias“ (rež. Luka Švėgždaitė). Premjerinis buvo ir Naisių vasaros teatro ukrainiečių aktorių trupės „Nezaziemleni“ parodytas spektaklis „Mizerė“, sukurta pagal S. Moore pjesę, Stiveno Kingo (Stephen King) romano motyvais (rež. Stanislav Moiseev) bei Valstybinio Šiaulių dramos teatro spektaklis „Duktė“, sukurta pagal danų režisierės Karina Mikaeli romaną „Motina“ (rež. Nijolė Mirončikaitė).

Šio festivalio projektą iš dalies rėmė Lietuvos kultūros taryba ir Telšių rajono savivaldybė.

Į festivalio programą taip pat buvo įtraukti teatro „Artyn“ (Klaipėda), Kauno valstybinio lietuvių teatro, Klaipėdos miesto kultūros centro Žvejų

Prieš nusileidžiant uždaugai žiūrovams nusilenkia Telšių Žemaitės dramos teatro spektaklyje „Medėja“ vaidinę aktoriai kartu su režisieriumi. Lauryno Kulikausko nuotrauka iš Telšių Žemaitės dramos teatro archyvo

rūmų Pilies teatro, Mažeikių rajono kultūros centro Juozo Vaičkaus Skrajojamojo teatro, Klaipėdos jaunimo teatro, Durbės kultūros centro Vergalės kultūros namų mėgėjų teatro „VDK“ (Latvija), Panevėžio Juozo Miltinio dramos teatro ir Utenos kamerinio teatro spektakliai.

„Medėja“ – Telšių amfiteatre, po atviru dangumi

Festivalį Telšių miesto amfiteatre, po atviru dangumi rugsėjo 7–8 dienomis pradėjo jo šeimininkai, žiūrovus pakvietę į spektaklio „Medėja“ premjerą. Jos metu skambėjo daug puikios muzikos, kuri, kaip ir aktoriai, pasak dramos kūrėjų, turėjo skatinti žiūrovus gilintis į save ir padėti gyvenime įveikti kylančius sunkumus, išeiti iš juodos dėžutės ir atsisukti vieniems į kitus, atskleisti, kaip individo sprendimai veikia visą aplinką.

Teatras, reklamuodamas „Medėją“, akcentuoja, kad šis kūrinys – „apie nesusikalbėjimą su savimi, su šeima, ieškojimą pagalbos ir likimą vienam su itin sudėtingais sprendimais. Dabartinis laikas skaido šeimas, dėl įvairių priežasčių: tos pačios šeimos nariai renkasi žiūrėti skirtingus media ir žinių kanalus, renkasi palaikyti skirtingas puses kariniuose konfliktuose, užsidaro įvairiuose socialiniuose burbuluose. Taip užsidarę mes dažnai nepastebime aplinkinių tragiškos psichinės būklės ir renkames ne padėti, ne palaikyti, o nusisukti, kartais net keršyti. Ir nors drąsiai renkames kurti savo asmeninius likimus, tačiau taip mes užsidarome nuo nepatogumų aplinkui. Tai nepatogus paradoksas. Šis spektaklis drąsus sustoji-

Scenos iš spektaklio „Medėja“. Lauryno Kulikausko nuotraukos iš Telšių Žemaitės dramos teatro archyvo

Telšių Žemaitės dramos teatro spektaklio „Medėja“ reklaminis plakatas

mas refleksijai apie tai, kaip gyvename, kaip kuriame santykius aplink. Ir ypatingai, kokią naštą šeimos židinio kūrime užima moterys. [...]“

Šiuo projektu Telšių Žemaitės dramos teatras siekia integruoti taikomojo teatro metodus, todėl žiūrovai 2024 m. rugsėjo pradžioje buvo pakviesti į nemokamą dramos terapijos sesiją, o pasibaigus

(Nukelta į 4 p.)

Scenos iš spektaklio „Medėja“. Lauryno Kulikausko nuotraukos iš Telšių Žemaitės dramos teatro archyvo

premjeriniams spektakliams, vyko teatro trupės narių ir žiūrovų pokalbiai, diskusijos.

Šiuometė „Medėja“ Žemaitės dramos teatro istorijoje išskirtinė tuo, jog ją kūrė tarptautinė komanda, o kartu su šio teatro scenos meistrais vaidina ir kviestiniai aktoriai.

Kartu su režisieriumi Badri Tseredieni (Sakartvelas) spektaklį kūrė scenografė Viktorija Juzefa Vencutė, kompozitorius Giorgi Khositashvili (Sakartvelas), režisieriaus asistentė Jurgita Beatričė Rudėnaitė. Vaidina: Medėja – Vilija Matačiūnaitė, Jasonas – Ai-

das Matutis, Auklė – Julija Kneitienė, Kreontas – Antanas Nekrašius, Mokytojas – Rolandas Normanas, Korifėjas – Indrė Jucytė, Egėjas – Deividas Rajunčius, Juokdarys, vaikas, sargybinis – Jogaila Šimkus, Juokdarys, vaikas, sargybinis – Kamilė Pilibaitytė, Glaukė – Margarita Bladženauskaitė.

Trečiasis „Medėjos“ premjerinis spektaklis Telšiuose įvyko rugsėjo 13 dieną. Atšalus orams, jis nebus rodomas, tad, kaip informavo Telšių Žemaitės dramos teatro direktorius Daividas Rajunčius, tie, kas nespėjo jo pamatyti festivalio „TEATRAdimai

2024“ metu, turės palaukti iki kitų metų pavasario.

Kaip spektaklis pavyko?

Stasys Katauskas 2024 m. rugsėjo 24 d. „Kalvoje Žemaitijoje“ išspausdintoje spektaklio recenzijoje „Spektaklyje „Medėja“ – po estetišku apvalkalu mažo žmogaus tragedija“ (nuoroda internete <https://byt.lt/wUOc>), estetiška pavadinęs Viktorijos Venskutės sukurtą scenografiją, pagyręs muzikinius spektaklio sprendimus, išskiria tris geriausiai spektaklyje vaidinusius aktorius:

„Ryškesniausia išpūdį paliko [...] puikus Indrės Jucytės pasirodymas. Šiai aktorei bei atlikėjai teko ne-

Kairėje ir viršuje – scenos iš spektaklio „Medėja“. Lauryno Kulikausko nuotraukos iš Telšių Žemaitės dramos teatro archyvo

lengva užduotis, beveik visą laiką būti scenoje, vienai atlikti svarbią Korifėjo partiją, reguliariai žiūrovui komentuojančią ar sufleruojančią apie įvykių tėkmę, personažų būseną. Vienoje iš mizanscenų būta ir dialogo tarp Korifėjo ir Medėjos. Viso spektaklio metu I. Jucytė išliko nepriekaištinga. Jos pasirodymas – bene stipriausia pastatymo vieta, nemaža dalimi užmaskavusi keletą spektaklio trūkumų. [...].“

Svarbiausia veikėja Vilijos Matačiūnaitės scenoje kuriama Medėja. Spektaklio eigoje žiūrovas mato vis kitokią moterį. Įniršusią, įskaudintą, vyro atstumtą. Tada tarsi palūžusią, pasiruošusią su viskuo susitaikyti, tenorinčią pasigailėjimo. Galiausiai – visus pergudruojančią, žiauriu būdu gyventi toliau pasirenkančią, ant (už?) pamišimo ribos atsidūrusią. Spektaklio finale V. Matačiūnaitės Medėja visiškai užvaldyta keršto, bet kartu ir savinaikos. Gilinantis į jos personažą, galima įžvelgti savotišką punktyrais nužymėtą Medėjos vidinio kismo logiką. Aktorė puikiai perteikia Medėjos skausmą, neviltį, balansavimą ant išprotėjimo ribos. Akivaizdu, kad link žiauraus poelgio ją pastūmėjo Jasonas.

Aido Matučio kurtas Jasonas įtikino tuo, jog sce-

(Nukelta į 6 p.)

noje matome nieką. Beje, ji matėme labai vienpusišką. Būtent žiaurų, neatsakingą vyrą, kaltinanti buvusią žmoną, žiauriai su ja besielgiantį. Jasonui tarsi rūpi vaikai, juos, sakytumėi, myli. Bet nematyti, kad jais iš tikrųjų rūpintųsi. Užtat lėbauja, metęs savo vaikų motiną, ruošiasi vesti kitą moterį. Visiškai neaišku, ar toks jis buvo visada. Jei taip, kodėl tuomet Medėja pamilo šį lengvabūdį plevėšą? Jei ne, kas nutiko, kodėl Jasonas pasikeitė? Galbūt jame visada slypėjo niekšo potencialas, bet kas tada jį išlaisvino? Žiūrovui paliekama apie tai spėlioti, scenoje nematome nė menkiausios užuominos, leidžiančios giliau pažinti ir suprasti šį personažą. Išgirstame nebent paties Jasono ištartą frazę Medėjai, kad šioji pati ant jo lipo. [...]"

Visa kita...

Daug kas priklauso nuo to, kokie buvo žiūrovų lūkesčiai, kokią sceninę patirtį, žinių bagažą jie turi ir kaip sugeba įsigilinti į tai, kas vyksta scenoje ir ką nori ar turi išjausti, pasakyti aktoriai.

Kiti į festivalio programą įtraukti spektakliai

Rugsėjo 12-ąją taip pat premjerinį spektaklį („Mizere“, sukurtą pagal S. Moore pjesę, S. Kingo romaną „Misery“) parodė Naisių vasaros teatro ukrainiečių aktorių trupė „Nezazemleni“. Pasak festivalio organizatorių, „Talentingų aktorių Vitalii Salii ir Hanna Dončenko duetas, režisierius Stanislav Moiseev įrodė, kokia universali teatro kalba. Kaip neįmanoma palaužti tautos, taip neįmanoma nutildyti, visiems suprantamos teatro kalbos. Aiškus spektaklio siužetas, pripildytas aktorinio meistrišku mo, sukuria vyksmą „čia ir dabar“.

Žiūrovai pamatė istoriją apie populiarių romanų autorių Polą Šeldoną, kuris važiuodamas patenka į avariją. Jį išgelbėja ir į savo vienkiemį parsiveža buvusi medicinos sesuo, Polo Šeldono kūrybos gerbėja Anė Vilkelis. Anė daro viską, kad jis tik neišeitų iš jos namų ir liepia jam parašyti naują romaną „Mizere“. Bet romanai ne visada baigiasi romantiškai...“

Rugsėjo 14 d. žiūrovai buvo pakviesti į festivalyje TEATRAdimai“ pirmą kartą dalyvavusio Klaipėdos teatro „Artyn“ spektaklį „Jasek, arba Gyvenimas po stalu“, sukurtą pagal Andrzej Maleszka dramą „Jasek“ (rež. Marta Vendland), tad jis telšiškiams tapo šio teatro vizitine kortele.

„Jasek, arba Gyvenimas po stalu“ – monospektaklis, bet jo metu scenoje – ne vienas, o du aktoriai ir net stalas tampa aktyviai veikiančiu personažu...

Pagrindinį Magdos Klimek vaidmenį sukūrė aktorė Giedrė Butkienė. Ji spektaklio metu sugeba sutaipinti keliolika personažų, jų gyvenimų ir sapnų. Visada šalia jos scenoje yra „Tas“ (aktoriaus Vitalijus Budrikas) – lyg pagrindinės veikėjos minčių klausytojas ir palydovas. Žiūrint spektaklį nejučia savęs paklausi, o gal šalia mūsų, kad ir po stalu, taip pat visada kažkas yra?..

Rugsėjo 19-oji festivalyje buvo skirta mažiausiems žiūrovams – juos edukaciniu spektakliu „Iškyla su muzika“ nudžiugino Kauno valstybinis lėlių teatras. Festivalio organizatoriai, reklamuodami šį kūrinį, skelbė, kad tai „Nuotaikinga istorija apie du draugus, kolegas, lėlių teatro garso operatorius, kurie teatro rūsyje randa seniai pamirštus, bet labai vertingus archyvinius įrašus... Juodu leidžiasi į iškylą su valtimi, norėdami niekieno netrukdomi pasidžiaugti savo netikėtai atrastu lobiu... Žiūrovai spektaklyje tampa krante sėdinčiais žmonėmis, kurie turi galiomybę stebėti pagrindinių veikėjų nuotykius ir tapti spektaklio dalimi.“

Šis kūrinys – tai lyg dedikacija teatre kūrusiems ir kuriantiems kompozitoriams. Jo metu skamba kompozitorių Eduardo Balsio, Vidmanto Bartulio, Algirdo Martinaičio, Giedriaus Kuprevičiaus ir Mindaugo Urbaičio sukurta muzika. Spektaklio idėjos autorius ir režisierius – Darius Krapikas. Vaidina: Darius Krapikas ir Arvydas Šaučiūnas.

Tą pačią rugsėjo 19-ąją į Telšių dramos teatrą rinkosi ir suaugusieji. Jiems daugelio telšiškių ir jų svečių jau gerai žinomas ir pamėgtas Klaipėdos Žvejų rūmų Pilies teatras parodė Leonido Golšteino komediją „Dovydas ir Eduardas“ (rež. Aloyzas Vizgirda). Jo metu talentingi, puikiai vaidinę aktoriai Aurimas Pintulis (Dovydas) ir Vaidas Jočys (Eduardas) papasakojo istoriją apie du prie kapo susitikusius vyrus. Žiūrint spektaklį dažnas susimąstė apie tai, ar mes visada pažįstame šalia mūsų esančius, kartu su mumis gyvenančius artimiausius žmones, bendradarbius, kaimynus, mylimuosius?

Prieš šį spektaklį vyko režisieriaus A. Vizgirdos vedamos kūrybinės dirbtuvės Telšių Žemaitės dramos teatro aktoriams, o vėliau, spektakliui jau pasibaigus, – jo aptarimas-diskusija, kurioje dalyvavo

spektaklyje vadinę aktorai.

Mažeikų rajono kultūros centro Juozo Vaičkaus Skrajojamojo teatro spektaklis – Šarūno Kunicko „Už tave to padaryti negaliu“ (rež. Martynas Januška) pasakojo apie tai, kad gyvenimas dažnai mus atveda į kryžkelę, kurioje turime apsispręsti, kuriuo keliu eisime toliau. Bet kaip sužinoti, kas yra teisinga ir prasminga, o kas tik iškreipia tikrąsias vertybes, ko klausyti: proto ar širdies balso?

Kartu su režisieriumi M. Januška spektaklį sukūrė scenografai Lina Černauskaitė, Gintenis Kovalenko, garso ir šviesos operatoriai Ramūnas Tiškus, Gintaras Mikutis ir Gintautas Alekna. Scenoje skambėjo Remigijaus Jokubausko, Antano Dargio, Sauliaus Petreikio muzika. Spektaklį kuriant talkino Ingrida Jestromskienė, Vilija Antanavičienė, Vilius Antanavičius ir Gvidas Šakinis. Vaidino: Vidmantas Erlickis, Vladimir Loginov, Gabija Vaičiurgė, Paulius Mylė, Vanda Satkūnaitė, Ugnė Januševičiūtė, Vytautas Dauginis, Zita Dauginienė, Janina Gurauskienė.

Rugsėjo 26 d. žiūrovai turėjo galimybę pamatyti Klaipėdos jaunimo teatro spektaklį „Gyvenimas dar prieš akis“, sukurtą režisieriaus Kirilo Glušajjevo ir kompozitorės Ingos Šepetkaitės. Vaidino: Ieva Pakštytė, Donatas Stakėnas, Rugilė Latvėnaitė, Evelina Šimelionė, Asta Zacharovaitė.

Spektaklio dėmesio cen-

Lauryno Kulikausko nuotraukose – scenos iš Naisių vasaros teatro ukrainiečių aktorių trupės „Nezaziemleni“ spektaklio „Mizerė“

tre – jauno žmogaus kelias į trisdešimtmetį, paauglių – į suaugusius žmones. Scenoje aktoriai kėlė klausimus, kokius psichologinius, fiziologinius, socialinius pokyčius šiame etape išgyvena žmogus ir kokią įtaką suaugusiam žmogui daro jo paauglys. Kada ir nuo ko prasideda paauglystė? Kada ir kodėl ji baigiasi? Ar aštuoniolikos sulaukęs žmogus jau yra suaugęs? Jei ne, kada jis tokiu tampa? Ką daryti, jei esi suaugęs būdamas trylikos, ir ką, jei savarankišku nesijauti net ir būdamas aštuoniolikos, trisdešimties? Šio spektaklio kūrėjai siekia atvirai kalbėti apie laiką, kurį kiekvienas patiriame: kartais naiviai ir šviesiai, kartais tamsiai ir maištingai, o kartais tiesiog akilai.

Festivalio programoje buvo ir rugsėjo 28-ąją žiūrovus į Telšių dramos teatrą sukviėtęs spektaklis (situacijų komedija) – R. Kruminos „Kur dūmai, ten ir ugnis“ (rež. I. Cerina). Jį parodė Durbės miesto kultūros centro Vergalės kultūros namų mėgėjų teatras VDK (Latvija). Įvairios gyvenimiškos situacijos, kurios vaizduojamos scenoje, sukuria spektaklio įvaizdį, bet gal čia tik repeticija? O teatro repeticijose nutinka visokiausių nesusipratimų...

Festivalio programoje buvo ir Telšių Žemaitės dramos teatro spektaklis „Svečias“ (rež. Luka Švėgždaite) – situacijų komedija, skirta vaikams nuo 9 metų amžiaus ir visiems kitiems. Joje pasakojama istorija apie tai, kaip į tvarkingos poros, tarno namus netikėtai įlinda keistas padaras ir kaip ketveriukė kovoja tarpusavyje, vienas kitą ignoruoja, bando derėtis, susitaikyti ir nenusileisti. Spektaklį kartu su režisierė L. Švėgždaite (tai jos režisūrinis diplominis darbas) sukūrė scenografai Vaiva Barzdenytė, Haroldas Kuliešius, režisierės asistentas Paulius Oficerovas. Spektaklio metu skamba Vykinto A. Jasaičio muzika. Vaidina: Augustas Gudelis, Kamilė

(Nukelta į 8 p.)

Pilibaitytė, Ieva Mačiūnaitė, Jogaila Šimkus.

Spalio 2-ąją žiūrovai buvo pakviesti į Panevėžio Juozo Miltinio dramos teatro spektaklį – Daivos Čepauskaitės „Pupos“ (rež. Aleksandr Špilevoj). Kūrybinėje grupėje dirbo ir šviesų dailininkas Paulius Jakubėnas, režisieriaus asistentė Sandra Juzėnienė. Vaidino: Julius Tamošiūnas (Alfonzas) ir Vita Šiaučiūnaitė (Brigita).

Spektaklio metu scenoje matome du jau gerokai pavargusius senelius, kurie, pasak spektaklio kūrėjų, yra „*tokie patys, kaip ir tūkstančiai kitų. Jiedu – nelaiminga pora. Tokia pati, kaip ir milijonai kitų. Jiedu – vieniši, trokštantys užpildyti savyje meilės trūkumą. Tokie patys, kaip milijardai kitų. [...] Jiedu pamiršo, ką reiškia būti mylimiems ir kam nors reikalingiems. Ko gero, jiedu jau niekada to ir neprisimintų, kaip nors pabaigtų savo egzistavimą [...]. Bet likimas pamėtė jų galimybę – daug, daug pupų, savadarbį krovinių liftą, netikėtą progą pasikalbėti ir išgirsti vienas kitą, pamatyti vienas kito akis.*

Ar jiedu dar gali susikalbėti? Ar jiedu dar gali ką nors pakeisti? Ar jiedu dar gali užpildyti juose žiojančią vienišumo ir nemeilės skylę?“

Šis spektaklis apie tai.

Spalio 5-ąją mažuosius žiūrovus į spektaklį „Antuanas Ferdinandas“ (scenarijaus autorius ir režisierius Donatas Žilinskas) sukviėtė Telšių Žemaitės dramos teatras. Scenoje aktoriai kūrė istoriją apie nedidelį, o gal ir didelį rubuilį šuniuką. Antuanas Ferdinandas, tik išėjęs šeiminkams pro duris, išsiruošia į kelionę. Kur jis atsidurs šį kartą? Gal aplankys Vinzoro pilį? Gal Tauerio tiltą? O gal pasižvalgys po Londono miestą? Į visus šiuos klausimus mažieji žiūrovai kartu su pyletėmis sužino stebėdami tai, kas vyksta scenoje.

Spektaklio scenografė ir kostiumų dailininkė – Giedrė Slavinskienė, muzikos autorius – Robertas Tekorius, choreografė – Ina Levickienė. Vaidina: Rolandas Normanas / Donatas Žilinskas, Margarita Bladženauskaitė / Monika Vaurė, Rasa Birkanaitė / Aistė Korkadinovaitė-Šiaudkulienė, Kristina Sutkienė, Dovilė Pantiru.

Į festivalio programą buvo įtraukta ir legendinė, 1898 m. rugpjūčio 20 d. pirmą kartą Palangoje viešo vakaro metu suvaidinta Keturakio komedija „Amerika pirtyje“. Ją Utenos kamerinis teatras (rež. Šarūnas Kunickas) vaidina aukštaičių tar-

me. Spektaklis pastatytas prieš penkerius metus. Iki pat šiol aktualus komedijos siužetas: siuvėjas Vincas siūdamas uždarbiauja pas nusigyvenusį ūkininką Bekampį. Smuklėje Vincas sutinka savo seną pažįstamą iš gimtojo kaimo Antaną, kuris ieško mergos ir yra įsižiūrėjęs Bekampio dukterį. Bekampiui reikia 200 rublių vekseliui išpirkti. Vincas, norėdamas pasipelnyti, imasi tarpininko vaidmens. Jis įkalba Antaną paskolinti Bekampiui pinigų, nes tai „būsiąs geriausias kelias į žentus“. Agota susižavi Vinco pasakojimais apie Ameriką, pavagia ir atiduoda Vincui tėvo paskolintus 200 rublių, kurių jai reikia norint pabėgti kartu su Vincu, tačiau šis uždaro Agotą pirtyje ir vienas išdumia į Ameriką.

Festivalį užbaigti jo organizatoriai patikėjo Valstybinioam Šiaulių dramos teatrui – jo pagal danų rašytojos Karina Mikaelis biografinį romaną „Motina“ sukurtam spektakliui „Duktė“ pagal (inscenizacijos autorė, režisierė, pagrindinio vaidmens atlikėja – Nijolė Mirončikaitė). Tai N.Mirončikaitės daugelį metų brandintos idėjos, įgyvendintos kartu su drauge ir kolege aktore Jūrate Budriūnaite, rezultatas.

Spektaklyje kalbama apie prieštarigus, neišsakytus, nutylėtus ir nuslėptus jausmus, o kartu ir apie be galo šiltus, atjautos kupinus ryšius tarp artimiausių žmonių – motinos ir jos vaikų. Scenoje aktoriai tarsi diskutuoja su žiūrovais. Kylantys klausimai aktualūs daugeliui: Ar tikrai motinos geriausiai pažįsta savo vaikus? Kaip vaikams gyventi su savo tėvų praicitis šešėliais? Kaip mylėti savo artimuosius, kad ta meilė jų nežeistų? Kiek verti mūsų moraliniai įsitikinimai ir noras visada būti teisiems?

Pirmieji šio kūrinio premjeriniai spektakliai rugsėjo 20–21 dienomis buvo parodyti Valstybiniame Šiaulių dramos teatre.

Tekstas parengtas pagal Donato Žilinsko ir Telšių Žemaitės dramos teatro pateiktą informaciją

